

ת"פ 34223/09/14 - מע"מ רמלה נגד קלוי קלוי בע"מ, יואל כהן

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 34223-09-14 מע"מ רמלה נ' קלוי קלוי בע"מ
ואח'

המאשימה	בפני בעניין: כבוד השופט עידו דרויאן מע"מ רמלה - ע"י ב"כ עו"ד קאדור ומר רוזנוולד
הנאשמים	נגד 1. קלוי קלוי בע"מ 2. יואל כהן - ע"י ב"כ עו"ד עופר רחמני

גזר דין

ביום 29.12.16, בו אמורים היו הצדדים להביא ראיותיהם, הודו הנאשמים בכתב האישום שהוגש בספטמבר 2014, והורשעו בשבע עבירות של אי הגשת דו"ח במועד, לפי סעיף 117(א)(6) לחוק מס ערך מוסף, תשל"ו-1975.

בעניינה של הנאשמת, שאינה פעילה עוד, הוסכם כי יוטל קנס סמלי.

בענייניו של הנאשם, טענו הצדדים לעמדותיהם: התביעה עתרה לעונש של מאסר בפועל על-דרך כליאה, מאסר מותנה, קנס בערך 5-10 אחוזים מערך המחדל, והתחייבות. ההגנה מצידה עתרה לביטול ההרשעה; ואם לא תתקבל עתירתה - אזי לעונש שעיקרו מאסר מותנה, ללא עיצום כספי בעין.

מעשי הנאשמים:

1. הנאשמת היתה חברה פרטית שעסקה בייצור ירקות קלויים וקלופים לשוק התעשייתי, ונרשמה כ"עוסק מורשה". הנאשם היה מנהלה הפעיל של הנאשמת בעת הרלוונטית, שנת המס 2013-2014.

2. הנאשמים הפרו חובותיהם להגיש דו"חות תקופתיים במועד ולשלם את המס הנובע מהם, באופן הבא:

א. ארבעה דו"חות, לחודשים מארס עד יוני 2014, לא הוגשו כלל ולא שולם המס בסך כולל של 417,073 ₪;

ב. דו"ח נוסף, לחודש דצמבר 2013, אמור היה להיות מוגש ב-15.1.14 אך הוגש

עמוד 1

באיחור של 71 יום ב-27.3.14;

ג. שני דו"חות הוגשו באיחור ומבלי שצורף להם תשלום מלא של המס, כך שהערך הכולל של מחדל המס הוא 136,367 ₪ - דו"ח לינואר 2014 הוגש באיחור של 38 יום, כשמסך מס נדרש של 128,275 ₪ שולם סך של 114,398 ₪ (יתרת חוב 13,878 ₪); דו"ח לפברואר 2014 הוגש באיחור של 9 ימים, כשלא שולם כלל סך המס 122,486 ₪;

להלן יידון עניינו של הנאשם בלבד.

נסיבות המעשים - קביעת מתחם העונש ההולם:

1. ברגיל, ולפי ההלכה הפסוקה, מהווה כל מעשה של אי-דיווח במועד "אירוע אחד" נפרד, נושא לקביעת מתחם עונשי הולם נפרד. במקרה דנן (כמו במספר מקרים קודמים) בחרו הצדדים להתייחס לכלל המעשים כאל אירוע אחד ועתרו - איש כדרכו - לקביעת מתחם כולל. אלך אפוא בדרכם.
 2. עבירות אי הדיווח במועד הן אמנם עבירות ברף הנמוך במדרג עבירות המס, ובמקרים המתאימים ניתן להמירן בקנס מנהלי, אך בביצוען משבש עבריון המס את שיטת הגבייה, מונע פיקוח של רשות המס, גוזל כספים מן הקופה הציבורית, ופוגע באינטרס הציבורי-חברתי של דיווח מלא לצורך גביית מס אפקטיבית ונשיאה שוויונית בנטל המס. בעבירות מע"מ, משמעותו המידית של אי הדיווח היא הימנעות מהעברת הכספים שהנאשם גבה מהלקוח, כשלוח של רשות המס וכזרועה הארוכה, והותרתם ברשות הנאשם.
 3. מידת הפגיעה בערכים המוגנים גדלה ביחס ישר למספר העבירות ולגודל הסכומים. במקרה דנן מדובר בביצוע חוזר של העבירות ובסך כולל נכבד של למעלה חצי מיליון ₪, אך תקופת המעשים מצומצמת יחסית בזמן ומספר המעשים שגררו מחדל-מס מצומצם עומד על שישה.
 4. הנאשם טען כי נקלע למצב בלתי-אפשרי של קריסה כלכלית פתאומית, עקב התנהגות לא-נאותה ואולי לא-חוקית של ספק, בעטיה הוטלו במפתיע וללא-הצדקה עיקולים על חשבונות, ביום 12.6.14. מעשה זה חולל את המפולת הידועה הנובעת מהתנהגותם של ספקים ולקוחות המבקשים להציל את המגיע להם. כבר אומר, שלא אביא בחשבון כל טענה שאינה מבוססת בראיות, כהוראת סעיף לחוק העונשין, תשל"ז-1977; אך גם אם הייתי מקבל טענותיו של הנאשם (שנפרסו בהרחבה ובבהירות בכתב טיעונים לעונש שהגיש הסניגור המלומד), לא היה בכך כדי להושיע לנאשם: ראשית, אין בכך הסבר לאיחור ולהימנעות מהגשת דו"חות ותשלום המס קודם למועד הנ"ל, ושנית - ועיקר - כבר נפסק שמצוקה כלכלית וקריסה עסקית אינן מצדיקות אי-הגשת דו"חות ותשלום המס (רע"פ 4844/00 ברקאי נ' מ.י. (2001)).
 5. מדיניות הענישה מכוונת להחמרה בענישה, והענישה הנוהגת אכן דבקה במדיניות זו. עם-זאת, קביעתו של מתחם העונש נעשית בנסיבות המעשה, וכאן המגוון רב; קביעת המתחמים מושפעת, בין היתר, מהשיטתיות שבמעשים, משכך, היקפם, מספר העבירות, סוג העבירות והנזק שנגרם, כפי שתראינה דוגמאות להלן:
- א. ת"פ (ת"א) 7727-11-12 מ.י. נ' אופנת ברוך תעשיות טקסטיל בע"מ (2016): 16 דו"חות ומס בסך

של למעלה ממיליון ₪ לא שולם. הנאשם הודה והמחדל הוסר חלקית. נפסק כי הענישה הכוללת הראויה נעה בין שישה חודשי מאסר לשנת מאסר, ונגזר עונש של 6 חודשי עבודות שירות וקנס 15,000 ₪;

ב. ת"פ (ת"א) 8348-05-14 **מע"מ ת"א נ' טייק קאר ליס בע"מ** (2016): שני דו"חות ומס בסך 705,000 ₪ לא שולם. הנאשם הודה אך המחדל לא הוסר. העונש: 4 חודשי עבודות שירות וקנס 3,000 ₪;

ג. ת"פ (ת"א) 17407-11-14 **מע"מ ת"א 2,1 נ' שפע טי מאסטר בע"מ** (2016): 18 דו"חות ומס בסך 160,000 ₪ לא שולם. הנאשם הודה והמחדל הוסר. העונש: מאסר מותנה וקנס 8,000 ₪;

ד. ת"פ (חי') 53740-01-14 **מ.י. נ' אר.קיי.פי. שירותי לוגיסטיקה ואריזות בע"מ** (2016): 13 דו"חות ומס בסך 1,200,000 ₪ לא שולם. הנאשמים הודו, אך רוב-רובו של המחדל לא הוסר. נפסק כי הענישה הכוללת הראויה נעה בין שישה חודשי מאסר לשנת מאסר, ונגזר על כל נאשם עונש של 6 חודשי עבודות שירות וקנס 20,000 ₪;

ה. ת"פ (רמ') 18114-03-14 **מ.י. נ' עמית ח.ד. בע"מ** (2016): 23 דו"חות ומס בסך 457,000 ₪ לא שולם (ועבירות מס נוספות). הנאשם הודה והמחדל הוסר. העונש: 4 חודשי עבודות שירות וקנס 20,000 ₪;

ו. ת"פ (רמ') 3214-11-12 **מ.י. נ' קליר תעשיות זכוכית בע"מ** (2015): [1]: 34 דו"חות ומס בסך 404,106 ₪ לא שולם. הנאשם הודה והמחדל הוסר. העונש: 4 חודשי עבודות שירות וקנס 17,000 ₪;

6. בשקילתם של כלל הנתונים ובהתחשב במדיניות הענישה הנוהגת, ייקבע מתחם העונש ההולם (הכולל) בין 4 חודשי מאסר, שניתן לרצותם גם בעבודות שירות, לבין 12 חודשי מאסר, לצד קנס שבין 15,000 ₪ לבין 40,000 ₪, וכן לצד מאסר מותנה והתחייבות.

נסיבות אישיות - קביעת העונש במתחם:

1. הנאשם יליד 1961, כבן 55 כיום, נשוי (בהליכי גירושין) ואב לשלושה ילדים, בעל תואר ראשון בכלכלה, תואר נוסף במשפטים, ותואר שני במנהל עסקים. הנאשם נטול הרשעות קודמות, וחיי התאפיינו ביזמות, יצרנות, ותרומה לכלכלה ולחברה. התמוטטות עסקיו גררה חורבן כלכלי אישי ואת הכרזתו כפושט רגל. הנאשם לא הצליח לגייס את הכסף הנדרש להסרת המחדל, על-אף ניסיונותיו ועל-אף ניהול מו"מ עם רשויות המס.

2. פגיעתו של עונש מאסר בנאשם תהא גדולה, כרגיל במאסר ראשון של אדם. גם משפחת הנאשם עתידה להינזק מעונש שיוטל עליו.

3. לזכות הנאשם יש לזקוף נתונים רבי-חשיבות:

א. הודיית הנאשם, כשלמעשה כבר בתגובתו לכתב האישום הודה הנאשם במרבית המיוחס לו;

ב. העדרו של עבר פלילי;

ג. אורח חיים נורמטיבי, יצרני ותורם לחברה;

ד. מאמצים להסרת המחדל, אף שלא עלו יפה;

ה. קריסה עסקית, שהשפיעה על כלל חייו ועל יכולתו להסיר המחדל;

4. עונשו העיקרי של הנאשם יעמוד אפוא בחלקו התחתון של המתחם, בתחום עבודות השירות. לעניין הקנס, אביא בחשבון כמצוות המחוקק את מצבו הכלכלי של הנאשם, המצוי בפשיטת רגל, וראו ע"פ 4919/14 אזולאי נ' מ.י. (2017) .

סוף דבר, אני גוזר על הנאשמים את העונשים הבאים:

הנאשמת 1: קנס בסך 1 ₪.

הנאשם 2:

א. 6 חודשי מאסר שירוצו על-דרך עבודות שירות, החל מיום 22.3.17 במרכז הרפואי איכילוב בתל-אביב. הנאשם מזהר כי אי-ציות להוראות הממונה על עבודות השירות או הממונים במקום העבודות, יוביל להפסקת העבודות ולהמשך ריצוי המאסר בכליאה;

ב. 6 חודשי מאסר על-תנאי למשך 3 שנים מהיום, שלא יעבור עבירת מס מסוג עוון;

ג. קנס בסך 20,000 ₪ או חודשיים מאסר תמורתו[2]. הקנס ישולם בעשרה תשלומים חודשיים שווים ורצופים שהראשון שבהם לא יאוחר מיום 1.6.17. מחדל או עיכוב באחד התשלומים יעמיד מלוא הסך לפירעון מיידי;

ד. התחייבות בסך 20,000 ₪ למשך 3 שנים מהיום, שלא יעבור עבירת מס מסוג עוון. לא תיחתם ההתחייבות, ייאסר הנאשם למשך חודשיים;

עותק גזר הדין יועבר לממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, י' אדר תשע"ז, 08 מרץ 2017, במעמד הצדדים.

[1] ערעור הנאשם נמחק בהמלצת הרכב השופטים;

[2] תשומת הלב לבש"פ 373/89 שטיין נ' מ.י. (1989), לעניין הטלת מאסר חלף קנס על פושט רגל;